

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

NORMALE ZOT GEZOCHT

Een blijspel in drie bedrijven

door

1880

Hilda Vleugels

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.2096

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *NORMALE ZOT GEZOCHT* op te voeren moet de naam van auteur *HILDA VLEUGELS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1993/0220/048
ISBN- 978- 90-385-02502

© 1993 Toneelfonds J. Janssens/Hilda Vleugels
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

PERSONAGES

(5 dames - 7 heren + naar keuze: muziekinstallatie of 1 saxofonist)

MR. VERTOMMEN : Directeur van psychiatrische instelling; vader van Frank en Albert

MEVR. VERTOMMEN : Moeder van directeur

FRANK VERTOMMEN : Zoon van directeur (en Lizette); psychiater

LIZETTE : Vroegere secretaresse van Mr. Vertommen ; moeder van Frank en Albert

ALBERT : Zoon van directeur en Lizette

PATRICIA : Verpleegster

WENDY : Secretaresse van Mr. Vertommen en Frank

MICHEL : Interimair en verloofde van Wendy

ROSA : Kuisvrouw

NICO : Patiënt in gesticht, Sinterklaas

LEO : Patiënt in gesticht, Superman

CAMERAMAN : Persoon van T.V.-ploeg

REPORTER : Persoon van tv-ploeg

DOKUS : Verrassing op einde van stuk

Figuratie:

Saxofonist Patiënt ingesticht

P.S. De rollen van Frank en Albert (op het einde ook Dokus) worden door dezelfde persoon gespeeld.

KLEDING EN ALLURES

MR. VERTOMMEN : Maatpak, wit hemd, vlinderdasje; deftige heer.

MEVR. VERTOMMEN : Stijf-burgerlijke dame. Grijs haar in wrong. Oud. Zit in rolstoel met deken over knieën.

FRANK VERTOMMEN : Ruim zittende lange broek (moet over jeansbroek van "Albert" kunnen gedragen worden. Hemd. Witte schort. Zwierige gang, Don- Juantype.

LIZETTE : Sober maar net. Frisse, ietwat oudere, ver- schijning.

ALBERT : Jeansbroek, trui. Rode zakdoek met witte bollen. Witte schort. Plompe gang. Vriendelijk en joviaal.

PATRICIA : Blauwe rok, witte blouse, jas, wit verpleegstersuniform. Blond haar. Lief, romantisch.

WENDY : Zeer modem type. Knappe verschijning.

MICHEL : Lange broek en sweater. Type: net afgestudeerde student.

ROSA : Brede rok, schort, sjaal om hoofd gebonden. Type: volkswrouw.

NICO : Sinterklaaskleding, mét mijter, zonder staf. Ondergoed: flanellen hemd met lange mouwen, flanellen onderbroek met lange pijpen.

LEO : Supermankleding: blauwe maillot, rode boxersshort, rode botten, rode mantel. S-teken op borst.

CAMERAMAN : Jeans en sweater.

REPORTER : Kostuum, modern hemd, moderne das.

DOKUS : Ruime lange broek, hemd en das in vloekende kleuren. Type: sul

SAXOFONIST : Pantoffels, gestreepte pyjamabroek, wit hemd, das, zwarte deftige vest

DECOR

Het stuk speelt zich af in het bureel van de directeur van een psychiatrische instelling. Achteraan in 't midden: een open haard, waarvan de schouw dermate gemaakt is dat iemand er van boven uit kan doorkruipen. Hoogte van opening voor vuurplaats in schouw ongeveer 1 m. Rechts naast schouw foto of schilderij, (suggestie: een grote foto van de acteur van "Frank" en "Albert", maar dan met grote, gekrulde grijze snor, zgn. stichter van het gesticht) Linies naast schouw (op dezelfde hoogte als bureel secretaresse): venster dat open kan en naar binnen toe opendraait. Naast raam gordijnen met gordijnkoorden die zodanig gemonteerd zijn dat ze er in één ruk kunnen afgesnakt worden. Redelijk ver vooraan van rechter-zijwand: deur met opschrift "ARCHIEF". Aan linkerkant van deur een kapstok waaraan twee witte schorten hangen. Op podium aan rechterzijde: dwarsgeplaatst bureau van de directeur. Achter dat bureau: directeurszetel. Voor bureau: twee stoelen voor bezoekers. Op bureau: telefoon. Achteraan linkervand: deur met "UITGANG". Vooraan linkervand: stevige kast met klasseurs. Eén van de klasseurs draagt label "Hopeloze Gevallen": is een geheime doos met daarin een fles whisky en een glas. Helemaal vooraan tegen zijkant van klasseurkast: trapladdertje. Uiterst vooraan tegen die zijwand een stopcontact zonder stroom. Achteraan linies op podium (voor raam): kleiner bureau voor secretaresse. Achter dat bureau: bureaustoel. Op bureau: een schrijfmachine en telefoon. Vooraan linies op podium: sofa of stevig veldbed (voor onderzoek van psychiatrische patiënten) Her en der planten om op te fleuren.

E E R S T E B E D R I J F

(Frank zit op de stoel voor het bureau van de directeur. Wendy zit bij Frank op schoot, met rok iets boven knie. Noteert met potlood het dictaat van Frank in steno-bloc. Frank heeft arm om haar heen geslagen en wrijft over haar knie.)

FRANK : Wij rekenen op een spoedig antwoord van uwentwege en verblijven inmiddels, Geachte Heer, met de meeste hoogachting. Getekend: Frank Vertommen, onderdirecteur."

WENDY : Dat is het dan?

FRANK : *(Kust Wendy vluchtig.)* Dat is het, schatje. Ge typt die brief maar uit. En als ge het zonder fouten gedaan hebt, dan duiken wij tweetjes straks nog eens in het archief. En dan doen wij straffere toeren dan dit hier. *{Legt Wendy achterover in zijn armen en kust haar.}*

DIRECTEUR : *(Op)* Frank! *(Frank springt op en Wendy valt op de grond.)* Zijt ge weer bezig! Hebt ge niets anders meer te doen, nee?

(Wendy staat op, trekt rok naar beneden en trippelt naar haar bureau. Directeur gaat op zijn bureaustoel zitten. Frank slaat benen overeen en wacht arrogant uitbrander af.)

Wendy, hebt gij de post al opgehaald bij de receptie?

WENDY : Nee mijnheer.

DIRECTEUR: Dan kunt ge dat best NU doen. En uw dagelijks roddelpraatje met de receptioniste mag deze keer TIEN minuten duren. Dat is de tijd die ik nodig heb om mijn zoon onder vier ogen te spreken.

WENDY : Ja mijnheer. *(Wendy af.)*

DIRECTEUR : Wanneer gaat gij nu eens eindelijk volwassen worden, Frank. Ge zijt nu een jaar afgestudeerd als psycholoog. En ge zijt al een jaar onderdirecteur in mijn psychiatrische kliniek. Maar sedert uw hulp hier zijn de gevallen van mijn patiënten er niet lichter op geworden, maar de zeden van het vrouwelijk

personeel wel. 't Is hier precies een hoerenkot.

FRANK : Pardon! 't Is hier al een hoerenkot van in de tijd toen GIJ jong waart, pa. Of zijt ge vergeten dat IK een product ben van UW spelletjes met UW secretaresse.

DIRECTEUR : Wat ik vroeger gedaan heb was iets heel anders dan wat gij nu uitspookt. Bij mij was er echte en volwassen liefde mee gemoeid. Maar gij!... Gij gedraagt u gelijk een baby. Gij kunt geen vrouwenborst tegenkomen, of gij denkt dat ge er moet aankomen.

FRANK : Als er iemand van ons twee een baby gebleven is, pa, dan zijt gij dat. Want gij zijt uiteindelijk aan de rokken van uw moeder blijven hangen, in plaats van met uw secretaresse te trouwen toen ze in verwachting was.

DIRECTEUR : Maar Frank, ge weet toch dat ik niet met uw moeder mocht trouwen van mijn mama. Ik weet niet waarom ge mij dat nog wilt verwijten.

FRANK : Ik verwijt U niets. Gij verwijt mij dat ik linies en rechts wat pleziertjes meepak. Ge weet dat ik dik tegen mijn goesting psycholoog geworden ben. Maar gij wou per sé een opvolger voor uw zothuis. En hier zit hij dan: Frank Vertommen, uw afgestudeerde licentiaat in de psychologie.

DIRECTEUR : En dokter in de flirtologie.

FRANK : Dat is mijn hobby. Maar dat doe ik in plaats van taskes koffie drinken. Meer tijd wordt daar niet aan besteed. En als ik dat niet meer mag, kunt ge me binnenkort opsluiten bij uw cliënteel hier. Ge weet toch dat frustraties tot ernstige psychologische stoornissen kunnen leiden.

DIRECTEUR : Maar Frank toch. Het was om uw toekomst te verzekeren dat mijn mama en ik er bij u zo op aangedrongen hebben om voor psycholoog te studeren. Begrijpt gij dat niet?

FRANK : Ik denk, pa, dat ge indertijd het verkeerde kind aangenomen hebt. Misschien hadt ge beter mijn tweelingbroer of -zuster in huis gepakt.

DIRECTEUR : Ik had niet te kiezen. Dat weet ge. (*Dromerig*) Lizette stond daar voor ons deur met U in haar armen. "Leon", zei ze, "ons liefdesavontuur van destijds heeft méér opgeleverd dan één kindje. Ik heb het niet zo breed. Wilt gij a.u.b. voor deze jongen zorgen? Hij heet Frank." Ze zag er zo schoon uit als jong moedertje, mijn Lizetteke. En de baby... zo schattig!..." (*Ontwaakt uit*

gedroom.) En ik heb U aangepakt Frank. En mijn mama en ik hebben alleen maar het allerbeste met u voorgehad.

FRANK : Ik was veel liever stationschef geworden, dat wist ge. En toch moest ik voor psycholoog studeren.

DIRECTEUR : Maar ge hebt toch uw elektrisch treintje daar in 't archief. Daar kunt ge tussendoor toch mee spelen?

FRANK : Mijn elektrische trein! Ge doet me er aan denken! (*Staat op en wil naar archief gaan.*) Ik moet de wissels op de lijn Lier-Herentals nog gaan veranderen. De trein van half tien gaat daar subiet doorkomen.

DIRECTEUR: Sony Frank, maar vandaag kunt ge er niet met uw treintje spelen. Zoals ge weet komt de YRT hier deze namiddag, voor een reportage over ons instituut. En ik zou niet willen dat ze er achter komen dat de onderdirecteur van "Huis Kierewiet" nog met elektrische treintjes speelt. Trouwens, ik zou willen dat gij een speech voorbereidt.

FRANK : Een speech? Waarom?

DIRECTEUR : Gij hebt een goed en geloofwaardig voorkomen...

FRANK : Dank u.

DIRECTEUR : ...en als gij voor de camera de goede werking van onze kliniek toelicht...

FRANK : De goede werking!... Maar pa, gij weet toch zo goed als ik dat hier alles in het honderd loopt. Geen enkele patiënt betert. Integendeel, ze schijnen hier nog zotter te worden.

DIRECTEUR : Dat klopt. En het is DIE toestand die gij met uw speech EN uw voorkomen moet ontzenuwen. In dat interview moet ons verplegend personeel zo goedaardig en tegelijkertijd kordaat naar voren komen als...

FRANK : ...als Popeye zeker?

DIRECTEUR : En ons instituut moet er zo fantastisch uitkomen als...

FRANK : ...als het Peperkoeken Huisje?

DIRECTEUR : En onze patiënten moeten er in voorgesteld worden als...

FRANK : ...als Kwik en Flupke. Ik hoor het al, wij komen in "Schuif af".

DIRECTEUR : Da's van VTM. Wij komen op de VRT. En terwijl gij nu die speech voorbereidt, ga ik bewijsmateriaal zoeken.

FRANK: Bewijsmateriaal?

DIRECTEUR : Er moet hier toch wel ene zot zitten die er wat op vooruitgegaan is en die presentabel is.

WENDY : (*Steekt hoofd binnen.*) Oh, excuseer. Zal ik nog tien minuutjes teruggaan?

DIRECTEUR : Nee, kom maar binnen, Wendy.

(Wendy gaat achter schrijftafel zitten)

FRANK : Misschien kan ik Wendy die speech laten schrijven, pa. Ik moet nog interviews afnemen van enkele verpleegsters die komen solliciteren.

DIRECTEUR : Goed. Maar blijf van de referenties van die meisjes af!

FRANK : Ja pa! (*Directeur af.*) Tuut! Tuut! De trein vertrekt. (*Loopt naar archief.*) Ik moet dringend die wissels veranderen, anders gebeurt er een treinramp in het station van Berchem. (*Voor deur van archief*) O ja. Wendy, schrijf eens een speech die ik straks kan voorlezen voor de VRT. 't Moet een sprookje zijn... over dit zothuis.

WENDY : Een sprookje?... Over dit zothuis?... Sony Frank, maar DAT is onmogelijk!

FRANK : Maar, Wendy! Ge kunt toch wel een stukje schrijven waardoor de naam van "Huis Kierewiet" opgekrikt wordt! (*Kijkt omlaag.*) Gij zijt toch een krak in 't opkrikken! (*Af via archief.*)

WENDY : Een griezelverhaal kan ik er van maken, ja! En Markies de Sade heet hier Frank!...

(Wendy neemt papier en potlood en schrijft. Er wordt op de deur geklopt. Wendy doet open.)

PATRICIA : (*Op.*) Goededag, juffrouw. Moet ik hier zijn om te solliciteren voor de vacature van verpleegster?

WENDY : Kom binnen juffrouw. Ik zal mijnheer even roepen. (*Gaat naar archief klopt aan.*) FRANK : (*Vanuit archief*) Nee Wendy, ik kom pas helpen als die van 10 uur binnengekomen is.

WENDY : De juffrouw van KWART VOOR TIEN komt eerst solliciteren, mijnheer.

(Gestommel achter archief deur. Frank komt binnengestoven. Blijft in deurgat staan. Wendy gaat schrijven aan haar bureau.)

FRANK : Waw! *(Neemt deftige houding aan. Gaat achter bureau zitten. Wijst stoel aan)* Gaat u zitten juffrouw. Het is toch nog "juffrouw", neem ik aan?

PATRICIA : Ja, mijnheer. Ik ben niet gehuwd, niet verloofd *(lachend)* en ook nog niet verliefd. Ik ben dus 100 % beschikbaar.... bij wijze van spreken.

FRANK : Niet te geloven, niet te geloven! Zo mooi, zo blond en nog alleen! *(Wendy kijkt even op van haar werk en schuddekoft.)* Maar terzake. Gij weet dat wij een verpleegster zoeken voor onze MANNEN-afdeling. En vermits gij niet gehuwd, noch verloofd zijt moet ik u deze vraag stellen: gij zijt toch niet vies van mannen?

PATRICIA : Nee, mijnheer. Ik hou van mannen. En hun psychische stoornissen interesseren mij geweldig.

FRANK : Bon! Dat zijn al HEEL goede referenties. Heeft u nog andere referenties?

PATRICIA : *(Knoopt jas los.)*

FRANK : Nee, nee, nu nog niet. DIE bekijken we later wel.

PATRICIA : Ik heb ze in mijn binnenzak zitten, mijnheer.

FRANK : Oh! Geef ze dan toch maar! *(Patricia overhandigt papier. Frank overleest.)* Dat ziet er goed uit, juffrouw. Dus, gij zijt niet getrouwd, niet verloofd, gij houdt van mannen, en gij hebt *(Bekijkt haar van top tot teen.)* uitstékende referenties. Dan moet ik u alleen nog maar onderwerpen aan een kleine psychologische test... Hoe is uw naam?

PATRICIA : Patricia Verhoeven.

FRANK : Patricia! Een naam als een operette-melodie!... Zou U daar op de sofa willen gaan zitten, Patricia?

(Patricia gaat op sofa zitten. Frank gaat heel dicht naast haar zitten.)

Omdat gij veel omgang zult hebben met onze psychiatrische patiënten, Patricia, moet ik u aan een kleine test onderwerpen. Ik wil nagaan of gij opgewassen zijt tegen de soms vreemde gedragingen van onze patiënten, en uw reacties testen.

PATRICIA: Oké.

(Frank geeft Patricia heel voorzichtig een kas op haar wang. Kijkt haar clan aan. Patricia kijkt verbaast en reageert niet.)

FRANK : *(Kijkt in haar ogen. Uiterst lief Patricia, ik hou van je.*

PATRICIA : Is dit nog altijd een test, mijnheer?

FRANK : Ik weet het niet.

PATRICIA : Als het een test was zou ik zeggen: "Dat doet me plezier, jongen!"

FRANK : En als het geen test was?

PATRICIA : ...Dan zou ik niet weten wat zeggen.

FRANK : *(Springt op.)* Patricia! Ge zijt geslaagd! Ge zijt aangenomen. Ge moogt hier direct beginnen werken. In de afdeling personeelszaken zal men uw papieren in orde brengen en u een uniform geven. Als dat geregeld is komt ge even terug naar hier voor verdere instructies. *(Kijkt op klok)* Het is twee voor tien. Ik moet nu dringend even weg. *(Houdt deur open voor Patricia.)* Tot straks dan?

PATRICIA : Tot straks!

WENDY : Uw palmares wordt HEEL lang, mijnheer Frank.

FRANK : *(Kijkt beduusd omlaag.)* Mijn palmares?

WENDY : Ik bedoel: uw lijst van veroveringen.

FRANK : Oh ja! DIE wordt heel lang. *(Gaat naar Wendy.)* Maar gij blijft de nummer één van mijn hitparade, hoor Wendy! *(Klopt vriendschappelijk tegen haar wang)* Vandaag heb ik geen zin meer om te werken. Ik moet in 't archief nog wat problemen oplossen. Dat pas afgestudeerd vriendje van u, Wendy, die kersverse psycholoog, is die nog altijd aan 't stempelen?

WENDY : Ge bedoelt Michel? Die heeft nog altijd geen vaste job, nee.

FRANK : Bel die eens op. Zeg dat hij onmiddellijk moet komen. Hij mag mijn plaats innemen vandaag. Ik moet Jean-Lukske De Haene nog een handje helpen met zijn problemen bij de Belgische Spoorwegen. *(Afvia archief.)*

WENDY : *(Telefoneert.)* Hallo! Michel?!... 't Is Wendy. Zoudt gij vandaag hier de plaats kunnen innemen van Frank Vertommen? Ja, van de zoon van de directeur. Frank heeft geen zin om te werken vandaag. Ja, schatje, dan ben IK

uw secretaresse... Ja, ja, één die op uw schoot komt zitten... Komt ge?... Prima. Tot seffens dan. (*Haakt telefoon in.*) 't Is toch wel straf! Ik moet maar op de schoot gaan zitten. Of mee in het archief duiken om te rollebollen. Ik ben hier geen secretaresse, verdorie!... Ik ben hier een hoer die kan typen!... (*Typt*)

FRANK : (*Op*) Hopeloos! Volkomen hopeloos! (*Neemt dossier "Hopeloze Gevallen"*) Wat een situatie bij de Belgische Spoorwegen! Het hele traject Leuven-Hasselt zit in een knoop! (*Frank neemt whisky en wil drinken. Rosa op. Stapt resoluut binnen met dweil, aftrekker en emmer. Frank moffelt glas en fles weg.*) En wat denkt gij hier te komen doen?

ROSA : Kuisen natuurlijk. Als straks de VRT komt moet het hier kraakproper zijn, heeft mijnheer de directeur gezegd.

FRANK : Hier wordt niet gekuist. Hier moet gewerkt worden. Eruit.

ROSA : Mijnheer Frank, de orders van uw vader zijn: "bureau van de directeur" kuisen. En dan kuis ik de bureau van de directeur. (*Zet aftrekker tegen bureau van secretaresse en steekt dweil in emmer.*)

FRANK : En de orders van de ZOON van de directeur zijn: ERUIT. En dan vliegt ge eruit.

ROSA : Ik denk dat GIJ water bij uw wijn zult moeten doen, hoor manneke. Want uw vader is hier nog altijd de grootste baas.

FRANK : Water bij mijn wijn! Water bij mijn wijn! Ik zal eens water in uw nek kappen! (*Grijpt emmer en wil die over hoofd van Rosa uit gieten.*)

ROSA : (*Zet het op een lopen.*) Hulp! Hulp!

(*Snelle actie: Superman verschijnt achter venster. Duwt venster open. Staat als "verschijning" in vensteropening.*)

LEO : (*Theatraal*) Superman heeft de kreet van een weerloos slachtoffer gehoord. (*Springt bovenop bureau van secretaresse.*) Hier is Superman! De redder van de verdrukten! (*Springt op de grond.*) De verdediger van mensen in nood! (*Tot kuisvrouw:*) Opzij, gij schone jonkvrouw, Superman zal uw vijand wel vernietigen. (*Neemt aftrekker. Richt steel op Franks borst*) En gij! Galgenaas! Zeg uw akte van berouw op want uw laatste uur heeft geslagen.

FRANK : *(Kalm)* Leo! Hoe dikwijls moet ik het u nog zeggen. Gij zijt Superman niet, gij zijt Leo Vers wij feit uit Zottegem.

LEO : Mis poes! Ik ben Superman, en ik verdedig die schone jonkvrouw daar. *(Richt bezemsteel op Franks borst.)* En garde!

FRANK : Wendy! Ga hulp halen. Haast U. *(Grijpt klasseur en houdt die als schild voor zich uit.)* Ik zal proberen Leo wat in bedwang te houden.

LEO : Ha! Ha! Ha! Superman in bedwang houden!... Gij gelooft nog in sprookjes! Superman is ijzersterk en onkwetsbaar. Ha! Ha! Ha! En garde! Ge zult boeten voor wat ge deze edele jonkvrouw hebt aangedaan.

FRANK : Kom tot uzelf, Leo. Komaan, of we moeten u straks weeral in de afzonderingscel stoppen.

LEO : Wat! Gij bedreigt Superman!... Kom op, vermetele onversaagde, dat ik U als een saté aan dit stokje rijg... *(Bekijkt punt bezemsteel)* ...ik bedoel: dat ik u als een speenvarken aan dit spit steek.

(Beide mannen leveren een luidruchtig en kort duel, waarin Frank de slagen van de bezemsteel met de klasseur opvangt. Na korte strijd Wendy en Patricia op. Wendy schuilt achter haar bureau. Patricia gaat tot bij Superman.)

PATRICIA : Superman! Hier zijt ge!... Ik ben het, Diana, uw Supervrouw. Oh schat! *(Slaat armen om Superman.)* Ik heb u overal gezocht. Vliegt ge met mij mee naar huis? De soep en de patatten staan klaar.

LEO : Oh Diana! Mijn wonderschone vrouw. Ja! Ik ga met je mee.

(Patricia en Superman stappen via bureaustoel van Wendy op de vensterbank. Als Patricia op bureaustoel staat draait ze zich om naar Frank.)

PATRICIA : De hoeveelste verdieping is het hier, mijnheer?

FRANK : Gelijkvloers.

PATRICIA : Dan zal het wel gaan.

(Patricia en Superman springen samen uit het raam.)

FRANK : Bekwame kracht die Patricia! Supervrouw, he!...

(Wendy ploft op bureaustoel. Rosa scharrelt kuisgerei bijeen).

(Tot Rosa) En gij, kuismadam! Ziet ge nu wat ge allemaal teweegbrengt als ge niet luistert naar uw superieuren! Eruit! Dit bureau moogt ge pas kuisen als ik er niet ben! *(Rosa af. Frank tot Wendy)* En hoe zit het met uw stukje psycholoog? Doet ie het of doet ie het niet?

WENDY : In 't weekend, van achter in de auto, ja.

FRANK : Dat bedoel ik niet. Komt hij nu of komt hij niet?

WENDY : Oh! Ja, hij kan ieder moment hier zijn.

FRANK : Goed. Dan ga ik de uurrooster op de lijn Leuven-Hasselt verbeteren. *(Af via archief.)*

(Wendy tikt op schrijfmachine. Even later directeur op.)

DIRECTEUR : Ah! 't Gaat er hier beschaafd aan toe, deze keer. *(Gaat achter zijn bureau zitten.)* Is Frank aan 't werk?

WENDY : Ja mijnheer. Hij is op dit ogenblik een rampzalig geval aan 't bekijken.

DIRECTEUR : Zouden wij in dit huis dan niets anders zitten hebben dan rampzalige gevallen!... Hebben wij echt niets om mee uit te pakken? *(Wendy trekt op dat ogenblik haar kleding recht)* Nee, wat gij uitpakt bedoel ik niet. DAT is niet voor de VRT, dat is voor Veronica. Ik bedoel: hebben wij in Huis Kierewiet geen enkele zot zitten die aan 't beteren is.

WENDY : Hoe is het met onze Napoleon, mijnheer? Ik dacht dat we bij hem resultaat hadden met onze therapieën. Die houdt tegenwoordig toch zijn rechterhand niet meer onder zijn vest?

DIRECTEUR : Dat is omdat we zijn bretellen afgepakt hebben. Maar sedertdien houdt hij zijn hand op zijn gulp en roept: "Marie-Louise!" Daar kunt ge niet mee op de tv komen, hoor!

WENDY : En met onze Eerste Minister, hoe is het daar mee?

DIRECTEUR : Sedert gisteren definitief geklasseerd bij de hopeloze gevallen.

(Indien geen life-saxofonist voorhanden, moet de tekst tussen de lijnen weggelaten worden.)

WENDY : En onze saxofonist?

DIRECTEUR : Nog geen beterschap mee gemoeid. Die doet de ganse dag niets anders dan lucht binnenzuigen. Zelfs om te spreken. Maar geef hem een saxofoon en hij blaast er in, verdorie!

(Mevrouw Vertommen op in rolstoel.)

MEVR. VERTOMMEN : *(Stijfjes tot Wendy)* Goede morgen juffrouw. *(Wendy begint braaf es te typen. Tot Directeur)* En Leon, is hier alles klaar voor de tv-opnames?

DIRECTEUR : Nee mama! Nog niet! Er moet hier nog gekuist worden, zie ik. Wendy is met een speech bezig. En Frank zoekt voor de public relations nog een paar model-exemplaren.

MEVR. VERTOMMEN : Die kan gemakkelijker een dozijn mannequins vinden dan één zot die aan de beterhand is. *(Knikt in richting van Wendy.)* Is dat affairke met haar nog altijd bezig?

DIRECTEUR : Deze morgen nog welja.

MEVR. VERTOMMEN : Verschrikkelijk!... Ge hadt hem beter niet aangepakt indertijd. Ik twijfel er sterk aan dat Frank wel echt uw zoon is. Frank heeft NIETS van uw karakter, noch van het mijne. Hij is een slappeling. Ik denk dat uw vroegere secretaresse ons belazerd heeft en dat die jongen niet van u is.

DIRECTEUR : Maar mama! Lizette heeft die jongen toch zelf gebracht! En daarbij, Lizette liegt niet. Lizette loog nooit.

MEVR. VERTOMMEN : Lizette! Lizette! Hoe kunt gij weten dat Lizette nooit loog?

DIRECTEUR : Tegen mij heeft ze honderd keer gezegd "Leon, ik hou van je". En gij keek terwijl ze dat zei niet in haar ogen. Maar ik wel! (*Dromerig*) Het waren helblauwe ogen, met een eindeloze diepte, een tropische warmte... en vol heerlijke eerlijkheid...

MEVR. VERTOMMEN : Hou op, Leon. 't Is al lang goed. We zitten nu al 25 jaar met die zoon van u en uw secretaresse opgescheept en wij zullen zijn opvoeding tot een goed eind brengen. Daar sta ik borg voor.

DIRECTEUR : En als gij er borg voor staat, mama, dan staat er een flink kapitaal achter.... Dan ben ik HEEL gerust!

MEVR. VERTOMMEN : Bon. Om te beginnen gaan we er moeten voor zorgen dat de geschiedenis zich niet herhaalt. Ik wil deze keer niet onverwacht OVERgrootmoeder worden van één of andere tweeling van een secretaresse. (*Fluistert*) Bestaat de mogelijkheid om Frank iets te geven dat zijn interesse voor vrouwen vermindert?

DIRECTEUR : Maar mamaa!

MEVR. VERTOMMEN : Geen sentimentaliteiten, Leon! Gaat het of gaat het niet?

DIRECTEUR : Voor oververhitte patiënten koken wij 't eten af in sodawater.

MEVR. VERTOMMEN : Goed. Dan beginnen wij nog vandaag met Franks behandeling. Ik maak zijn eten klaar in sodawater en gij zorgt er voor dat hij hier koffie krijgt van soda- water.

DIRECTEUR: Maar mama!

MEVR. VERTOMMEN : Niks te maren. Er moet een eind gemaakt worden aan zijn gelul.

DIRECTEUR: Maar mama!

MEVR. VERTOMMEN : Kom, kom, kom. We gaan hem niet vermoorden, hoor. Een verslapping van een over bedrijvig orgaan is geen misdaad. Dat is dus afgesproken. Gij zorgt voor de koffie, en ik voor de rest. (*Af*)

DIRECTEUR : Franks vrouwenfobie is een zorg voor later. Nu moet ik zien waar ik een genezen zot kan vinden. Waar haal ik die in godsnaam vandaan!... Ik zal eens in de archieven moeten gaan napluizen welk soort gestoorden zich het sympathiekst opstellen voor een camera. Misschien vind ik iets in de dossiers van de fobieën. Ja, dat zijn over 't algemeen zachtaardige types.

(Uit Archief klinkt rem-geluid en gerammel van een botsing)

FRANK : *(Stem vanuit archief)* Verdomme, verdomme! Die van Luik kwam veel te vroeg binnen!

(Directeur springt op en wil archief binnengaan. Op dat ogenblik Lizette op.)

LIZETTE : Nog altijd directeur hier, Leon?

DIRECTEUR : Lizette?! *(Gaat naar Lizette met uitgestrekte armen. Neemt haar hand vast en leidt haar naar de stoel voor het bureel.)* O Lizette! Wat is dat lang geleden dat ik u gezien heb. Wat kan ik voor U doen? *(Tot Wendy)* Wendy, ga in 't archief de zachtaardige gevallen eens ontsporen... ik bedoel opsporen. Die zitten waarschijnlijk bij de "fobieën".

WENDY : Maar mijnheer...

DIRECTEUR : Niet tegensputteren. Het onderhouden van ALLES wat zich in het archief bevindt hoort hier bij uw dagelijkse taken. Dat was in uw tijd ook zo, nietwaar Lizetteke?

(Wendy gaat schoorvoetend naar archief. Doet de deur open. Aarzelt om binnen te gaan. Een paar armen van achter de deur sleuren haar binnen.)

En vertel me eens, Lizetteke, wat kan ik voor u doen? Ge weet, ik wil alles voor u doen.

LIZETTE : Alles, behalve trouwen, he Leon?

DIRECTEUR : Dat ligt aan mijn mama! Dat weet ge.

LIZETTE : Tja, uw mama! Leeft die nog?

DIRECTEUR : Nog helemaal! Ze zit momenteel wel in een rolstoel, maar haar dominante factoren zijn nog niet verzwakt. Maar laten we mama even vergeten. Welk gelukkig toeval brengt u naar hier, Lizetteke?

LIZETTE : Wel, Leon, ik heb nog een zoon, zoals ge hadt kunnen vermoeden. Hij heet Albert en is een zeer lieve jongen.